

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515204724
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3515204724.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloletú N. Y., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny L., dieťa rodičov matky N. a otca G., za účasti Krajskej prokuratúry P., o zverenie do osobnej starostlivosti a určenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 5P/66/2015-26 zo dňa 03. októbra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zveril mal. N. do osobnej starostlivosti a výchovy matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Otcovi uložil povinnosť platiť na výživu mal. N. sumou 30 % zo sumy životného minima mesačne na nezaopatrované, nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona, s účinnosťou od 12.05.2015, ktoré je povinný poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. Rozhodol, že nedoplatok na zročnom výživnom na mal. N. za obdobie od 01.05.2015 do 31.10.2016 vo výške 488,34 Eur je otec povinný splácať v mesačných splátkach vo výške 23 Eur, spolu s bežným výživným do zaplatenia, k rukám matky, pod stratou výhody splátok. Súd prvej inštancie neupravil styk otca s mal. N.. Pri rozhodovaní vychádzal z vyjadrenia matky, ktorá uviedla, že otec na maloletú neprispieva a neprejavuje žiaden záujem o maloletú. S otcom maloletej žili krátku dobu v spoločnej domácnosti, avšak po narodení maloletej bol otec vzatý do väzby pre trestný čin neplnenia si vyživovacej povinnosti. Otec vo výpovedi potvrdil, že na maloletú neprispieval, nakoľko okrem mal. N. má ďalšie štyri vyživovacie povinnosti a z dosahovaného príjmu 600 Eur nie je schopný si plniť vyživovaciu povinnosť. Otec vo výpovedi uviedol, že podá návrh na zapretie otcovstva, preto súd prvej inštancie konanie na zapretie otcovstva vylúčil na samostatné konanie a predmetné konanie prerušil, avšak o zapretí otcovstva nebolo doposiaľ rozhodnuté, preto súd pokračoval v konaní o úprave práv a povinností k mal. N.. Vo veci rozhodol podľa § 25 ods. 1, 2, 3 a § 26 Zákona o rodine. Výživné určil vo výške minimálneho rozsahu, t. j. vo výške 30 % zo sumy životného minima v súlade s Opatrením Ministerstva sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 186/2013, čo predstavuje výživné vo výške 27,13 Eur mesačne s účinnosťou od 12.05.2015. Nedoplatok na zročnom výživnom na mal. N. za obdobie od 01.05.2015 do 31.10.2016 vo výške 488 Eur (18 mesiacov po 27,13 Eur, t. j. 488,34 Eur) povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 23 Eur, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok. Prihliadol na príjem otca 600 Eur a skutočnosť, že má ďalšie vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Matka maloletej je v súčasnosti v stave práceneschopnosti. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, vzhľadom k tomu, že matka, zástupca prokuratúry a kolízný opatrovník sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva

podať odvolanie, súd písomne vyhotovil rozsudok bez ďalšieho odôvodnenia v súlade s ust. § 221 písm. a) Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec dieťaťa. Uviedol, že matka s kolíznym opatrovníkom spisali zápisnicu, že G. Y. nie je otcom maloletej. Domáhal sa preto predloženia tejto zápisnice ako dôkazu o tom, že nie je otcom mal. N.. Uviedol, že s matkou maloletej žil v spoločnej domácnosti krátko. Matka maloletej vyhľadávala aj počas spolužitia spoločnosť iných mužov. Nič nepodpísal, a pokiaľ vie, nie je vedený ako otec. V súčasnosti je nezamestnaný, má príjem 230 Eur mesačne a rodinné prídavky na dve deti a popritom ďalšie vyživovacie povinnosti. Žije v spoločnej domácnosti s manželkou T..

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok potvrdil. Uviedol, že mal. N. Y. má v rodnom liste ako otca uvedeného G. Y. a z toho dôvodu je otec povinný si vyživovaciu povinnosť voči maloletej plniť dobrovoľne alebo na základe rozhodnutia súdu.

4. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. V mimosporovom konaní platí, že účastníci sú povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení (§ 32 ods. 1, 2 CMP). Keďže v konaní pred súdom prvej inštancie nevznikli žiadne pochybnosti o spôsobilosti matky maloletej osobne sa starať o maloletú a tento spôsob osobnej starostlivosti (zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matke) navrhoval aj opatrovník maloletej, rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné považovať za správne. Pre odvolacie konanie platí, že odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania, ani odvolacími dôvodmi (§ 65, § 66 CMP), čo neznamená, že by odvolací súd mal povinnosť znova preskúmať všetky okolnosti, aj tie, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie neboli sporné, a ku ktorým účastníci ani v odvolaní nevyjadrili žiadne vecné výhrady.

6. K výroku o výške vyživovacej povinnosti odvolací súd uvádza, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Z dokazovania, vykonaného súdom prvej inštancie, vyplynulo, že maloletá žije s matkou. Výchovu a starostlivosť o maloletú zabezpečuje výlučne matka. Nakoľko otec v podanom odvolaní sa vecne nevyjadril k rozsahu výživného, ani k nedoplatku na zročnom výživnom (len samotné vyjadrenie nesúhlasu bez akéhokoľvek odôvodnenia možno síce považovať za odvolací dôvod, avšak nie za vecné spochybnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie) a zo spisu nevyplýva žiadne pochybenie súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o týchto výrokoch, odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení rozsahu výživného, vrátane nedoplatku na zročnom výživnom, za vecne správne.

7. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, že nie je otcom maloletej, odvolací súd uvádza, že otec - G. Y. je zapísaný ako otec v rodnom liste mal. N. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa nachádza v spise ako príloha k návrhu matky na zverenie do osobnej starostlivosti a určenie výživného pre maloleté dieťa. Na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 12.10.2015 otec maloletej otcovstvo poprel. Na základe toho súd prvej inštancie uznesením, č.k. 5P/66/2015-16 zo dňa 15.04.2016 vylúčil návrh otca zo dňa 12.10.2015 o zapretie otcovstva k mal. N. Y., nar. XX.XX.XXXX na samostatné konanie. Z úradnej činnosti odvolacieho súdu bolo zistené, že dňa 07.12.2016 bolo uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 3C/46/2016-4 konanie o zapretie otcovstva k mal. N. zastavené z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov). Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.01.2017. Nakoľko otec kvalifikovaným spôsobom otcovstvo k maloletej nepoprel a naďalej je v rodnom liste zapísaný ako otec maloletej, odvolacie námietky otca, že nie je otcom maloletej, nie sú dôvodné a nemali tak vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, nakoľko je vo výroku vecne správny.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).